

Datum van
inontvangstneming

:

15/08/2014

Zaak C-335/14

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

11 juli 2014

Verwijzende rechter:

Hof van beroep te Bergen (België)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

18 juni 2014

Verzoekende partij:

Les Jardins de Jouvence (société coopérative à responsabilité limitée) (SCRL) (coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid)

Verwerende partij:

Belgische Staat (ontvangkantoor van de btw te Bergen)

[OMISSIS]

[OMISSIS][Or. 2]

[OMISSIS]: [Or. 3]

I. PROCEDURE

[OMISSIS] [Or. 4]

II. VOORWERP [OMISSIS] [VAN HET BEROEP] [OMISSIS]

Het beroep [OMISSIS] strekt tot:

– primair:

- voor recht te verklaren dat verzoekster met betrekking tot haar activiteiten daadwerkelijk onderworpen is aan de belasting op de toegevoegde waarde (hierna: „btw”);
- bijgevolg voor recht te verklaren dat zij wel degelijk recht had op aftrek van de btw over de bouwverrichtingen die zijn verricht in de periode van 2004 tot 2006;
- [OMISSIS];
- [OMISSIS];

subsidiar:

aan het Hof van Justitie van de Europese Unie de hierna volgende prejudiciële vragen te stellen:

- 1) Kunnen diensten die worden verstrekt in „serviceflats”, zoals deze zijn gedefinieerd in het decreet van het Waalse Gewest van 5 juni 1997 en het uitvoeringsbesluit van 3 december 1998, zoals gewijzigd bij het decreet van 6 februari 2003 en het uitvoeringsbesluit van 15 januari 2004, die naar intern recht niet als rustoorden worden beschouwd, als diensten „welke nauw samenhangen met maatschappelijk werk en met de sociale zekerheid” in de zin van artikel 132, [lid] 1, [sub] g, van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 [betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde] worden aangemerkt wegens het enkele feit dat deze serviceflats moeten zijn erkend en hun prestaties aan een prijscontrole zijn onderworpen, ook al genieten de organisaties die deze diensten aanbieden, noch de ontvangers ervan, enige steun of overheidstoelage? **[Or. 5]**
- 2) Kan de exploitant van een dergelijke „serviceflat” als een „[organisatie] die door de betrokken lidstaat als [instelling] van sociale aard word[t] erkend” in de zin van voornoemde bepaling worden aangemerkt, aangezien hij moet zijn erkend en zijn prestaties aan prijscontrole zijn onderworpen, ook al komen de betrokken organisaties – anders dan bejaardentehuizen en serviceflats van het „publiekrechtelijke” type of die geen winstoogmerk hebben – in aanmerking voor geen enkele steun of overheidstoelage, evenmin als de afnemers van deze diensten?
- 3) Kan het voormelde artikel 132, [lid] 1, [sub] g, gelezen tegen de achtergrond van de beginselen van belastingneutraliteit en gelijke behandeling, aldus worden uitgelegd dat het er niet aan in de weg staat dat de diensten die worden verricht door „privaatrechtelijke” serviceflats met winstoogmerk, die geen enkele subsidie ontvangen, op dezelfde wijze worden behandeld als die welke worden verstrekt door openbare bejaardentehuizen en serviceflats of

door instellingen die geen winstoogmerk hebben, die hunnerzijds steeds een door de gemeenschap gefinancierde toelage verkrijgen?

meer subsidiair,

Indien wordt geoordeeld dat de vennootschap Les Jardins de Jouvence met betrekking tot haar activiteiten niet aan btw is onderworpen,

- haar toe te staan om btw toe te passen en deze af te trekken volgens een algemene prorata-regel op basis van de verhouding tussen de activiteiten waarvan wordt erkend dat zij aan btw zijn onderworpen en de activiteiten die worden geacht te zijn vrijgesteld,
- [OMISSIS];
- [OMISSIS];

[OMISSIS] **[Or. 6]**

III. FEITEN

De SCRL LES JARDINS DE JOUVENCE [OMISSIS] is opgericht [OMISSIS] op 30 augustus 2004 met het oog op de exploitatie en het beheer van verzorgingsinstellingen en de uitoefening van alle activiteiten die rechtstreeks of indirect verband houden met gezondheidszorgen en de hulp en bijstand aan zieken, bejaarden, mindervaliden of anderen.

[OMISSIS];

[OMISSIS];

[OMISSIS] Deze vennootschap exploiteert een serviceflat in de zin van artikel 2, 2°, van het decreet van de Waalse Gewestraad van 5 juni 1997 betreffende de rustoorden, de serviceflats en de dagcentra voor bejaarden, te weten „één of meer gebouwen, onder welke benaming ook, die een functioneel geheel vormen dat beheerd wordt door een inrichtende macht die personen van minstens zestig jaar oud tegen betaling individuele woningen aanbiedt waarin ze zelfstandig kunnen leven, alsook diensten waarop ze zelf een beroep kunnen doen. Het begrip ‚functioneel geheel’ wordt nader bepaald door de Regering. De lokalen, uitrustingen en gemeenschappelijke diensten kunnen ook toegankelijk zijn voor andere personen die minstens zestig jaar oud zijn.” **[Or. 7]**

Een serviceflat is anders gedefinieerd dan een rustoord. Dit laatste betreft namelijk een „inrichting, onder welke benaming ook, voor de opvang van bejaarden van minimum zestig jaar die er op duurzame wijze verblijven en in aanmerking komen voor collectieve familiale en huishoudelijke diensten, voor hulpverlening in het

dagelijkse leven en, indien nodig, voor verpleegkundige en paramedische zorg” (artikel 2,1° van voormeld decreet).

De serviceflat „Les Jardins de Jouvence” stelt woonruimten ter beschikking die zijn ontworpen voor gebruik door een of twee personen, met een gebruiksklare keuken, een zitkamer, een slaapkamer en een volledig uitgeruste badkamer.

Naast de terbeschikkingstelling van deze woonruimte worden tegen betaling verschillende diensten aan de huurders aangeboden, zonder dat deze echter enkel tot de bewoners van de serviceflat zijn gericht:

- een bar-restaurant;
- een kapperszaak en een schoonheidsinstituut;
- een fysiotherapiezaal;
- ergotherapeutische activiteiten;
- een [wasserij] [OMISSIS];
- een bureau voor medisch consult en bloedafnames;
- een dokterspraktijk.

Om haar „serviceflat”-activiteiten te kunnen uitoefenen heeft de SCRL „Les Jardins de Jouvence” de voor de verwezenlijking van haar maatschappelijk doel noodzakelijke infrastructuur en installaties moeten bouwen.

Een aanzienlijk deel van de bouwwerkzaamheden betroffen de oprichting van een nieuw gebouw (de serviceflat „Les Jardins de Jouvence”) naast het bestaande rustoord (het tehuis „Jours heureux”). Met deze werken is een aanvang genomen begin augustus 2004 en zij zijn beëindigd [OMISSIS] in september 2006. [OMISSIS] **[Or. 8]**

Verzoekster heeft de btw-administratie op 20 oktober 2004 op de hoogte gesteld van de aanvang van haar activiteit, die zij heeft aangeduid als „verhuur van studio’s aan valide personen” en welke activiteit is geregistreerd onder numero BE 867054888, waarvoor de verplichting tot indiening van driemaandelijke aangiften geldt.

Op 22 februari 2006 heeft een directeur-generaal [OMISSIS] van het ministerie van het Waalse Gewest de belastingplichtige laten weten dat bij ministerieel besluit van 14 februari 2006 (geldig tot 31 december 2006) in beginsel werd ingestemd met de openstelling van 28 woonruimten. [OMISSIS]

Op 27 oktober 2006 heeft de ministre de la santé et de l’action sociale de la Région wallonne (minister van Gezondheid en Sociale Actie van het Waalse

Gewest) aan de serviceflat „Les Jardins de Jouvence” een voorlopige werkingsvergunning afgegeven voor de periode van 28 juni 2006 tot en met 27 juni 2007. [OMISSIS]

Een serviceflat dient prijzen te hanteren die worden vastgesteld onder het toezicht van het ministère des affaires économiques (ministerie van Economische zaken).

[OMISSIS] Op de op 27 maart 2007 gehouden algemene vergadering van vennoten [OMISSIS] is [OMISSIS] besloten om het maatschappelijke doel van de vennootschap uit te breiden tot „de exploitatie van restaurants, cafés-brasseries, tavernes, snacks bars, salons voor recepties en verbruik dan wel elke andere soortgelijke inrichting”, alsook tot „de exploitatie van kapsalons en schoonheids- en manicuresalons”. [OMISSIS]

De belastingadministratie [OMISSIS] heeft gecontroleerd [OMISSIS] of de btw-wetgeving juist was toegepast voor de periode van 30 augustus 2004 tot en met 30 september 2006.

Volgens een op 25 januari 2007 opgesteld proces-verbaal was de belastingadministratie van mening dat de vennootschap een van de belasting vrijgestelde belastingplichtige was en dat alle door de serviceflat verrichte transacties van btw waren vrijgesteld overeenkomstig artikel 44, [lid] 2, 2°, van het btw-wetboek. Deze administratie heeft dan ook besloten dat de met betrekking tot de oprichting van het gebouw betaalde btw niet kon worden afgetrokken. **[Or. 9]**

Wat de over de beginwerkzaamheden betaalde voorbelasting betreft, stelde de belastingadministratie zich op het standpunt dat, aangezien alle door de serviceflat verrichte transacties volgens haar van btw waren vrijgesteld krachtens artikel 44, [lid] 2, 2°, van het btw-wetboek, „de vrijgestelde belastingplichtige geen aanspraak kon maken op teruggave van de btw die met betrekking tot de bouw over de verkrijging van onroerende goederen door bestemming was betaald, noch van de btw over enige andere uitgave”, waardoor de betrokkene de Belgische Staat het bedrag van [436 132,69] [OMISSIS] EUR btw diende terug te betalen, welk bedrag ten onrechte was afgetrokken [in de] btw-aangiften die waren ingediend tussen 2004 en 2006 [OMISSIS]. [OMISSIS]

[OMISSIS]

– [OMISSIS];

[OMISSIS]; **[Or. 10]**

[OMISSIS]

Bij verzoekschrift op tegenspraak dat op 20 februari 2007 ter griffie van de Rechtbank van eerste aanleg te Bergen is neergelegd, heeft de SCRL „Les Jardins de Jouvence” verzet gedaan. [OMISSIS]

Bij op tegenspraak uitgesproken vonnis van 19 juni 2012 heeft de Rechtbank van eerste aanleg te Bergen met name beslist dat:

„[...] de instellingen die de bejaardenzorg tot doel hebben zijn vrijgesteld van btw, zonder dat hoeft te worden nagegaan of de diensten nauw samenhangen met maatschappelijk werk, met de sociale zekerheid en met de bescherming van kinderen en jongeren en of deze diensten worden verricht door publiekrechtelijke lichamen dan wel door andere organisaties die door de bevoegde overheid worden erkend als instellingen van sociale aard.

[OMISSIS]”

De rechtbank heeft het verzet [OMISSIS] ongegrond verklaard [OMISSIS].
[Or. 11]

IV. BESPREKING

Betreffende de vraag of verzoekster onderworpen is aan btw

De Belgische Staat verzoekt de bestreden beslissing te bevestigen, voor zover daarbij is geoordeeld dat verzoekster door het verrichten van de in artikel 44, [lid] 2, 2°, van het btw-wetboek genoemde dienstverstrekingen is vrijgesteld van btw.

Bijgevolg zou verzoekster geenszins recht op aftrek van de haar aangerekende voorbelasting hebben en had deze vennootschap geen btw op de door haar verstrekte diensten moeten toepassen.

De Belgische Staat voegt daaraan dat:

- het begrip „andere organisaties die door de bevoegde overheid als instellingen van sociale aard worden erkend” noch in het Belgische noch in het Europese recht is gedefinieerd. Volgens deze partij betreffen de door verzoekster geleverde diensten die rechtstreeks verband houden met de huisvesting, de verzorging en de behandelingen die aan de bewoners kunnen worden verstrekt teneinde hun fysiek en mentaal welzijn te vergroten, diensten van sociale aard die onder de btw-vrijstelling van artikel 44, [lid] 2, 2°, van het btw-wetboek vallen;
- verzoekster heeft een vergunning verkregen van het Waalse Gewest en zij is een instelling van sociale aard die door de regionale overheid [officieel] is

erkend om diensten te verstrekken en leveringen van goederen te verrichten die nauw samenhangen met maatschappelijk werk.

Volgens verzoekster [OMISSIS] impliceert de afgifte door de regionale overheid van een [officiële] vergunning voor het exploiteren van een privaatrechtelijke serviceflat niet noodzakelijkerwijs dat zij wordt erkend als instelling van sociale aard. Zij stelt dat [OMISSIS] de in artikel 5 van het decreet opgesomde erkenningsvoorwaarden aanzienlijke verschillen vertonen voor de twee soorten instellingen:

- een instelling die als „rustoord” wordt aangemerkt kan enkel worden erkend indien zij voldoet aan precieze voorschriften inzake brandveiligheid, te verstrekken gegevens over de personen die werkzaam zijn in het rustoord (bevoegdheid, kwalificatie, effectieve aanwezigheid en moraliteit), de prijzen die worden toegepast alsook de inhoud van de dienstverstrekkingen, de boekhouding, enzovoort. Deze voorwaarden betreffen een volledige belangenbehartiging en verzorging van de bewoners; **[Or. 12]**
- de erkenningsvoorwaarden waarin het decreet voorziet voor instellingen die als „serviceflat” worden aangemerkt, betreffen veeleer de samenstelling en de indeling van de woonruimten, de wijze waarop een wachtdienst wordt verzekerd om de bewoners zo nodig dringende bijstand te kunnen verlenen, de verplichting om facultatieve diensten te organiseren of ter beschikking te stellen van de bewoners en waarvan de inhoud is vastgesteld bij besluit van de Waalse regering van 3 december 1998. Deze voorwaarden houden meer verband met in het hotelwezen aangeboden diensten (de mogelijkheid om driemaal per dag een maaltijd te nemen, de mogelijkheid om de particuliere woongedeelten minstens eenmaal per week te laten reinigen en de mogelijkheid om de eigen kleren en het beddengoed van de bewoner te laten wassen).

Bovendien is verzoekster van mening dat [OMISSIS] de verstrekking [OMISSIS] van diensten op het gebied van maatschappelijk welzijn of sociale zekerheid minstens een materiële bijdrage van de collectiviteit vooronderstelt, het geen in casu niet het geval is, aangezien zij een louter privaatrechtelijke serviceflat exploiteert die geen enkele toelage voor haar investeringen of voor de door haar geleverde diensten ontvangt.

Aangezien de SCRL Les Jardins de Jouvence geen enkele overheidstoelage ontvangt en haar klanten geen enkele openbare bijstand of steun verkrijgen om de door haar verstrekte diensten te betalen, stelt zij zich op het standpunt dat zij niet onder de vrijstelling van btw valt waarin artikel 44, [lid] 2, 2°, van het btw-wetboek voorziet.

[Beoordeling door het Hof van beroep]

Artikel 44, [lid] 2, 2°, van het btw-wetboek, zoals dit van toepassing was tot 21 juli 2005, bepaalde [OMISSIS]:

„§ 2 - Van de belasting zijn eveneens vrijgesteld:

2° de diensten en de leveringen van goederen die nauw samenhangen met maatschappelijk werk verstrekt door instellingen die de bejaardenzorg tot doel hebben en als zodanig zijn erkend door de bevoegde overheid en die, indien het gaat om privaatrechtelijke instellingen, handelen onder sociale voorwaarden welke vergelijkbaar zijn met die welke gelden voor de publiekrechtelijke instellingen; [...]"

Artikel 13 A, lid 1, sub g, van de Zesde Richtlijn 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting – Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag (thans artikel 132, [lid] 1, [sub] g, van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde) bepaalt [OMISSIS]:

„De lidstaten verlenen vrijstelling voor de volgende handelingen: [**Or. 13**]

g) diensten en goederenleveringen welke nauw samenhangen met maatschappelijk werk en met de sociale zekerheid, waaronder begrepen die welke worden verricht door bejaardentehuizen, door publiekrechtelijke lichamen of door andere organisaties die door de betrokken lidstaat als instellingen van sociale aard worden erkend;"

Artikel 44, [lid] 2, 2°, van het btw-wetboek, zoals vervangen bij de programmawet van 11 juli 2005 [OMISSIS], [OMISSIS], die in werking is getreden op 22 juli 2005, bepaalt [OMISSIS]:

„Van de belasting zijn eveneens vrijgesteld:

2° de diensten en leveringen van goederen die nauw samenhangen met maatschappelijk werk, met de sociale zekerheid en met de bescherming van kinderen en jongeren en die worden verricht door publiekrechtelijke lichamen of door andere organisaties die door de bevoegde overheid als instellingen van sociale aard worden erkend.

Worden met name bedoeld:

- de instellingen die de bejaardenzorg tot doel hebben;
- de kinderbewaarplaatsen, de zuigelingentehuizen en de instellingen die in hoofdzaak het toezicht over jongelui en de zorg voor hun onderhoud, opvoeding en vrijetijdsbesteding tot doel hebben;

- de instellingen voor gezinshulp;
- de centra voor levens- en gezinsvragen;
- de ziekenfondsen en de landsbonden van ziekenfondsen;
- de psycho-medisch-sociale centra en de centra voor leerlingenbegeleiding;
- de instellingen die de gehandicaptenzorg tot doel hebben;
- de instellingen die de begeleiding, de omkadering of de opvang van personen die zich in materiële of morele moeilijkheden bevinden tot doel hebben;
- de instellingen [OMISSIS] die voorzien in een gespecialiseerde begeleiding voor burgers die betrokken zijn in een gerechtelijke procedure; **[Or. 14]**
- de externe diensten [OMISSIS] voor preventie en bescherming op het werk;”

Met betrekking tot het voornoemde artikel 13, A, van richtlijn 77/388/EEG heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie het volgende geoordeeld [OMISSIS]:

„14. Om te beginnen zij opgemerkt dat artikel 13, A, van de Zesde richtlijn in btw-vrijstelling voor bepaalde activiteiten van algemeen belang voorziet. Deze vrijstelling betreft evenwel niet alle activiteiten van algemeen belang, maar enkel die welke erin worden opgesomd en zeer gedetailleerd omschreven (zie arresten van 12 november 1998, *Institute of the Motor Industry*, C-149/97, Jurispr. blz. I-7053, punt 18; 1 december 2005, *Ygeia*, C-394/04 en C-395/04, Jurispr. blz. I-10373, punt 16, en 14 december 2006, *VDP Dental Laboratory*, C-401/05, [Jurispr. blz. I-12121], punt 24).

15. Volgens de rechtspraak van het Hof zijn de vrijstellingen van artikel 13 van de Zesde richtlijn autonome begrippen van gemeenschapsrecht, die tot doel hebben verschillen in de toepassing van het btw-stelsel tussen de lidstaten te voorkomen (zie arresten van 25 februari 1999, *CPP*, C-349/96, Jurispr. blz. I-973, punt 15, en 8 maart 2001, *Skandia*, C-240/99, Jurispr. blz. I-1951, punt 23, en arrest *Ygeia*, reeds aangehaald, punt 15).

16. De bewoordingen waarin die vrijstellingen zijn omschreven moeten strikt worden uitgelegd, aangezien zij afwijkingen zijn van het algemene beginsel dat btw wordt geheven over elke dienst die door een belastingplichtige onder bezwarende titel wordt verricht (zie arresten van 20 juni 2002, *Commissie/Duitsland*, C-287/00, Jurispr. blz. I-5811, punt 43, en 20 november 2003, *Taksatorringen*, C-8/01, Jurispr. blz. I-13711, punt 36). De uitlegging van

die bewoordingen moet echter in overeenstemming zijn met de door bedoelde vrijstellingen nagestreefde doeleinden en dient te stroken met de eisen van het beginsel van fiscale neutraliteit, dat inherent is aan het gemeenschappelijke btw-stelsel (zie arresten van 6 november 2003, Dornier, C-45/01, Jurispr. blz. I-12911, punt 42; 26 mei 2005, Kingscrest Associates en Montecello, C-498/03, Jurispr. blz. I-4427, punt 29, en 8 juni 2006, L.u.P., C-106/05, Jurispr. blz. I-5123, punt 24). Dit beginsel van strikte uitlegging betekent dus niet dat de bewoordingen die ter omschrijving van de vrijstellingen van artikel 13 zijn gebruikt aldus moeten worden uitgelegd dat zij geen effect meer sorteren (zie in die zin arrest van 18 november 2004, Temco Europe, C-284/03, Jurispr. blz. I-11237, punt 17, en op het gebied van universitair onderwijs, arrest Commissie/Duitsland, reeds aangehaald, punt 47).”

(arrest van het Hof van 14 juni 2007, Horizon College, C-434/05, Jurispr. blz. I-4793).

Volgens een letterlijke uitlegging van de bewoordingen van artikel 13, A, lid 1, sub g, van de Zesde richtlijn dienen slechts twee voorwaarden te zijn vervuld om voor de vrijstelling in aanmerking te komen: **[Or. 15]**

- ten eerste moet het gaan om diensten die nauw samenhangen met maatschappelijk werk en met de sociale zekerheid, dan wel met de bescherming van kinderen en jongeren;
- ten tweede moeten deze diensten worden verricht door publiekrechtelijke lichamen of door andere organisaties die door de bevoegde overheid in wezen als instellingen van sociale aard worden erkend.

In een recent arrest heeft het Grondwettelijk Hof van ons land gepreciseerd dat „met ‚diensten die nauw samenhangen met maatschappelijk werk’ in de sociale sector verrichte diensten van algemeen belang worden bedoeld aan, onder meer, economisch hulpbehoevenden, die recht hebben op de diensten in kwestie, die zijn gebaseerd op sociale solidariteit” ([Belgisch] Grondwettelijk Hof, arrest nr. 56/2013 van 25 april 2013, overweging B.11.7).

[OMISSIS]

Derhalve [OMISSIS]

verklaart dit Hof van beroep

[OMISSIS]

het beroep ontvankelijk **[Or. 16]**

en, alvorens zich ten gronde uit te spreken,

verzoekt het Hof van Justitie van de Europese Unie krachtens artikel [OMISSIS] 267 [VWEU] [OMISSIS] om een prejudiciële beslissing over de volgende vragen:

- 1) Moet een serviceflat, in de zin van het decreet van het Waalse Gewest van 5 juni 1997 betreffende de rustoorden, de serviceflats en de dagcentra voor bejaarden van minstens vijftig jaar oud, die tegen betaling particuliere woonruimten [ter beschikking stelt] die zijn ontworpen voor gebruik door een of twee personen en die zijn ingericht met een gebruiksklare keuken, een zitkamer, een slaapkamer en een volledig uitgeruste badkamer, waardoor de bewoners in staat worden gesteld om volledig zelfstandig te leven, en die tevens tegen betaling verschillende facultatieve diensten levert die niet enkel aan de bewoners van de serviceflat worden aangeboden (zoals [OMISSIS] een bar-restaurant, [OMISSIS] een kapperszaak en een schoonheidsinstituut, [OMISSIS] een fysiotherapiezaal, [OMISSIS] ergotherapeutische activiteiten, [OMISSIS] een wasserij, [OMISSIS] een bureau voor medisch consult en bloedafnames, [OMISSIS] een dokterspraktijk, worden aangemerkt als een instelling van sociale aard die diensten verstrekt welke nauw samenhangen met maatschappelijk werk en met de sociale zekerheid in de zin van artikel 13 A, lid 1, sub g, van de Zesde Richtlijn 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting – Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag (thans artikel 132, lid 1, sub g, van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde)?
- 2) Dient de eerste vraag anders te worden beantwoord indien de betrokken serviceflat voor de verstrekking van deze diensten steun of enig ander voordeel of financiële toelagen van de overheid ontvangt?

[OMISSIS] [Or. 17]

[OMISSIS]